

Razem możemy więcej! Przedstawiamy, co udało nam się zrobić w okresie od stycznia 2020 do czerwca 2021.

Powstrzymanie degradacji środowiska naturalnego i budowanie przyszłości, w której ludzie będą żyć w harmonii z naturą, to misja WWF Polska - bez względu na okoliczności. Lata 2020/2021 zapamiętamy wszyscy. Jednak i w tak trudnym okresie - dzięki Wam - udało nam się zdziałać naprawdę wiele dobrego! Przeczytaj, a przekonasz się, że naprawdę razem możemy więcej!

Gatunki i ekosystemy lądowe i słodkowodne w Polsce

Dzielimy świat z dzikimi zwierzętami. Jak? Dla nas 75%, dla zwierząt 25% obszarów lądowych planety. Pod kolejne plantacje, miasta, fabryki karczujemy lasy, co minutę wycinając obszar odpowiadający wielkością 36 boiskom piłkarskim. Jeśli nie zatrzymamy się w degradacji przyrody, najcenniejsze przyrodniczo obszary znikną, a wraz z nimi – ich mieszkańcy. Oto jak w 2020 roku chroniliśmy gatunki i obszary przyrodnicze w Polsce.

Ryś na swoim

Kontynuujemy współpracę z Zachodniopomorskim Towarzystwem Przyrodniczym, które prowadzi współfinansowany przez nas projekt reintrodukcji rysia. Od stycznia 2020 do czerwca 2021 dzięki tym działaniom wypuszczono na wolność 35 rysia (łącznie od początku reintrodukcji 60 osobników) a na wolności urodziło się w 29 młodych.

Stale wspieramy monitoring rysia, również poprzez zakup obroży telemetrycznych, a także finansujemy budowę zagród.

Dzięki naszemu wsparciu dla lokalnego ośrodka na Mazurach, również tam populacja rysia w 2020 r. zwiększyła się o 3 młode. Dzięki wsparciu WWF Polska w latach 2020 i 2021 prowadzony był monitoring rysia (obserwacje, fotopułapki, analizy genetyczne) w Puszczy Piskiej. Liczebność tego drapieżnika, w tym kompleksie leśnym wynosi ok. 10 osobników.

Wilk syty, owca cała

Ryś, wilk czy niedźwiedź to strażnicy lasu i lekarze leśnego ekosystemu. Choć człowiek przez długi czas eliminował drapieżniki, uważając je za wrogów, dziś wiemy, że bez nich nie ma zdrowego lasu. Są sprzymierzeńcami leśników, bo regulują liczebność leśnych zwierząt.

By nie były uciążliwym sąsiadem, w tym roku znów przekazaliśmy ogrodzenia elektryczne hodowcom zwierząt. Tym razem trafiło do nich 65 zestawów zabezpieczających przed drapieżnikami. Ale ogrodzenie to nie wszystko, potrzebna jest wiedza. Dlatego przeprowadziliśmy warsztaty o zabezpieczeniu zwierząt gospodarskich przed wilkami w woj. lubuskim. Wydaliśmy również raport pt: „Zapewnienie ochrony oraz możliwości koegzystencji człowieka i dużych drapieżników w Europie”. W Polsce i na Ukrainie prowadziliśmy pilotażowe działania dotyczące analiz genetycznych niedźwiedzi. Pozwoli to na wypracowanie najlepszych technik zbioru materiału w terenie, izolacji DNA i jego genotypowania. Dobre opanowanie tych technik pozwoli w przyszłości na oszacowanie wielkości transgranicznej (Polska-Ukraina-Słowacja) populacji niedźwiedzi zamieszkującej Karpaty Wschodnie. Hodowcy z 12 europejskich krajów, w tym z Polski, w ramach kampanii edukacyjnej, opowiedzieli nam jak wygląda ich życie i praca tuż obok wilków, niedźwiedzi czy rysia.

Wiedza o drapieżnikach jest potrzebna jednak nie tylko hodowcom, ale całemu społeczeństwu, także tym najmłodszym, do których należy przyszłość. Wydaliśmy więc komiksy o dużych drapieżnikach. To lektura dla małych i większych.

Chrzęst racic żubra w gąszczu...

Król puszczy, żubr, po 100 latach od zniknięcia z natury i przywróceniu go do Puszczy Białowieskiej, dziś ma roszczenia terytorialne do całego obszaru tych pradawnych lasów. Skutecznie zajął już Białowieżę i Bieszczady, my pomagamy mu zająć lasy w centralnej i północno-zachodniej Polsce. W tym roku Fundacja WWF Polska objęła symboliczną adopcją żubra i włączyła się w jego ochronę. Sfinansowaliśmy budowę zagród (Azylu) dla „zbędnych” samców żubra w Szewcach pod Poznaniem, wsparliśmy Zachodniopomorskie Towarzystwo Przyrodnicze w utworzeniu „Pogotowia Żubrowego”, które interweniowało już ponad 200 razy!

Przeznaczaliśmy też środki na nowe obroże telemetryczne dla żubrów i karmę. Jako fundacja byliśmy też stroną poszkodowaną i oskarżycielem posiłkowym w procesie myśliwego, który zabił żubra. Kłusownik został za ten czyn skazany na karę bezwzględnego więzienia. Wyrok nie jest jeszcze prawomocny.

Sóweczka pod lupą

Choć jest maleńka, bo waży niecałe 60 g, ma swoje wymagania. Są nimi naturalne lasy z dziuplastymi drzewami. Na szczęście sóweczki w Puszczy Knyszyńskiej mają już pierwsze strefy ochronne! Zyskały 6 bezpiecznych obszarów do życia! To efekt złożonych przez nas wniosków oraz przeprowadzonego we współpracy z Towarzystwem Przyrodniczym Dubelt monitoringu, który objął 1100 ha Puszczy Knyszyńskiej.

Sprawdziliśmy też, co słychać u sóweczki w Puszczy Białowieskiej. W efekcie monitoringu, który objął 64 obszary o łącznej powierzchni 3200 ha, złożyliśmy do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Białymstoku propozycję utworzenia 19 nowych lub poszerzonych stref ochronnych.

Chronimy dom zwierząt: ekosystemy lądowe i słodkowodne

Najważniejszym powodem utraty gatunków jest utrata ich siedlisk. By nasze starania ochrony zwierząt miały sens musimy zadbać o to, aby miały gdzie żyć.

Najskuteczniejszą formą ochrony najcenniejszych obszarów przyrodniczych są parki narodowe, które pod względem powierzchni stanowią tylko 3% wszystkich obszarów chronionych w Polsce². W tym roku sfinansowaliśmy opracowanie „Charakterystyka przyrodnicza obszaru otuliny Bieszczadzkiego Parku Narodowego” wykonane przez Fundację Dziedzictwo Przyrodnicze. Opracowanie to skierowane jest do decydentów. Jasno pokazuje ono że powiększenie Bieszczadzkiego Parku Narodowego jest koniecznym działaniem w celu ochrony przyrody i zatrzymania dalszej jej degradacji na terenie Bieszczadów.

By ratować płonący Biebrzański Park Narodowy zakupiliśmy za 36 tysięcy złotych sprzęt do gaszenia i przekazaliśmy go strażakom w trakcie trwania akcji. Pracowaliśmy też ze społecznościami lokalnymi w Karpatach i Puszczy Białowieskiej by pomóc im chronić dziedzictwo przyrodnicze, które mają w sąsiedztwie.

Walczymy z przestępczością związaną z dzikimi zwierzętami, po to, aby zwierzęta w Polsce i w Europie były bezpieczne, w końcu koncepcja granic państwowych jest im obca. Pracujemy nad poprawą zgodności krajowych systemów prawnych z prawem ochrony środowiska Unii Europejskiej i zwiększeniem liczby skutecznie ściganych przestępstw. Podnosimy świadomość ekologiczną oraz

wiedzę prokuratorów, przedstawicieli sądownictwa oraz policji w celu zapewnienia zgodności z ww. przepisami, usprawnienia transgranicznej wymiany wiedzy, a także zacieśnienia współpracy między interesariuszami.

Ekosystemy słodkowodne

Rzeki i ich doliny na całym świecie należą do najbogatszych pod względem różnorodności biologicznej ekosystemów. Jednocześnie są najbardziej zdegradowane na skutek skażenia wody, regulacji koryt rzek, budowania wałów w celu ograniczania obszarów zalewowych czy przegradzania rzek budowlami piętrzącymi wodę. W ostatnim okresie poświęciliśmy rzekom wiele uwagi i pracy.

Na straży rzek

W ochronie rzek stawiamy na współpracę i społeczne zaangażowanie. Do stworzonego przez nas programu Strażnicy Rzek zgłosiło się już prawie 500 osób. Przeprowadziliśmy 2 szkolenia dla wolontariuszy, ukierunkowane na wyszukiwanie barier na rzekach. Skontrolowaliśmy ok. 700 km rzek. Dzięki pracy wolontariuszy, Polska jest krajem w którym oddolnie zlokalizowano najwięcej barier w całej Europie.

Razem z partnerami programu Strażnicy Rzek WWF, firmami Geberit i UPM Raflatac, zorganizowaliśmy we wrześniu Tydzień Rzek WWF podczas którego opublikowaliśmy m.in. ponad 100 historii na Facebooku i Instagramie. Do akcji dołączyli także: prof. Jerzy Bralczyk, Marcin Dorociński, Andrzej Bargiel, Marek Kamiński, Jagna Niedzielska, Skubas, Katarzyna Łaska oraz kilkunastu architektów zaangażowanych przez firmę Geberit.

Założyliśmy na Facebooku fanpage Strażników Rzek, gdzie dzielimy się ich działaniami, ale też ważnymi informacjami ze świata rzek. Można tam również znaleźć informacje o naszych webinarach. Od stycznia 2020 do czerwca 2021 roku zorganizowaliśmy ich 12.

Nieżyły kanał?

W Polsce tylko 20% rzek ma charakter naturalny, czyli nie zostały przekształcone przez człowieka. Tymczasem to właśnie nieuregulowane rzeki są najlepszym zabezpieczeniem na czas suszy (rozległe doliny zatrzymują wodę) oraz powodzi (woda ma się gdzie rozlać podczas wezbrań). W tym roku przeszliśmy test skuteczności rozwiązań przeciwpowodziowych projektowanych w zgodzie z naturą. Dzięki inwestycji przeprowadzonej kilka lat temu w gminie Wołów, polegającej na odsunięciu obwałowań od rzeki, wezbrana woda nie wywołała powodzi w środkowym biegu Odry, a rozlała na odzyskanych dla rzeki terenach zalewowych. Projekt „Ekologiczna ochrona przeciwpowodziowa w dolinie Odry” przeszedł test celująco, pokazując, że da się połączyć ochronę przeciwpowodziową z ochroną przyrody.

W czasie suszy...

Naturalna rzeka to także niesamowity system samoczyszczący. Nadbrzeżne i denne zarośla, piaszczyste plaże lub wyspy wychwytyją zanieczyszczenia organiczne neutralizując je, przede wszystkim jednak przeciwdziałają suszy oraz łagodzą skutki powodzi. Największym zagrożeniem dla naszych rzek są plany ich zmiany w kanały wodne. W ramach kampanii informacyjnej na temat suszy wydaliśmy broszurę „Dlaczego zbiorniki zaporowe nie są dobrym narzędziem w walce z suszą?” Uważamy, że w tym temacie jest jeszcze wiele do zrobienia, dlatego chętnie dziaililiśmy się wiedzą z dziennikarzami – między innymi podczas spotkania online „Susza – kryzys, który sami na siebie sprowadzamy!”. Zgłosiliśmy także swoje uwagi do rządowego projektu „Stop Suszy”. Nasi specjaliści

byli obecni na trzech spotkaniach konsultacyjnych i na każdym z nich pokazywaliśmy swoje uwagi i rady.

Wolne rzeki

Przeprowadziliśmy kampanię informacyjną o tamach i ich szkodliwości dla rzek. Celem naszych działań była likwidacja starych niepotrzebnych barier na rzekach oraz nie powstawanie nowych. Przeprowadziliśmy szeroką kampanię obalającą mity dotyczące korzyści z przekształcania rzek i nawołującą do ich renaturyzacji. Naszą petycję do Ministerstwa Infrastruktury w tej sprawie podpisało ponad 9 000 osób. Między innymi dzięki naszym działaniom Minister Klimatu i Środowiska uchylił decyzję o budowie stopnia wodnego w Siarzewie.

Koalicja Ratujmy Rzeki, której jesteśmy częścią, wystosowała petycję do Komisji Europejskiej przeciwko przeznaczaniu pieniędzy podatników na regulację dolnej Odry na potrzeby rozwoju żeglugi śródlądowej.

W 2020 roku wydaliśmy raporty: „Żegluga czy kolej? Perspektywy rozwoju zrównoważonego transportu w Polsce do 2050 roku” oraz „Alternatywa dla planowanej elektrowni wodnej w Siarzewie w kontekście bezpieczeństwa energetycznego”.

Rozmawiamy o rzekach

W lipcu 2020 zorganizowaliśmy warsztaty dla ponad 100 osób z Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej, Ministerstwa Klimatu, NFOŚ, GDOŚ, RDOŚ, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, biur planowania przestrzennego i urzędów marszałkowskich na temat: „Jak zapobiegać suszy i łagodzić jej skutki? Przegląd możliwości i propozycja rozwiązań”. Podczas warsztatów przekazaliśmy nasze opracowania dotyczące skutecznego radzenia sobie z suszą.

W listopadzie 2020 zorganizowaliśmy webinar „Skuteczna i bezpieczna dla ludzi i środowiska ochrona przeciwpowodziowa” dla ponad 50 osób z Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej, Wód Polskich, NFOŚ, RDOŚ, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, biur planowania przestrzennego i urzędów marszałkowskich.

Z okazji Światowego Dnia Migracji Ryb w październiku zorganizowaliśmy razem z Instytutem Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie webinar o jesiotech ostronosych: „Czy w Wiśle będą pływać dinozaury?”.

W roku 2021 wydaliśmy ekspertyzy omawiające sytuację planowanej budowy stopnia wodnego Siarzewo: “Ekspertyza prawna dotycząca zgodności z prawem unijnym stopnia wodnego Siarzewo” oraz “Określenie hydrogeologicznego wpływu planowanego stopnia i zbiornika wodnego Siarzewo na obszary przyległe (Kujawy)”.

Rzeki-ścieki?

Jakość wody jest kluczowa dla życia w rzece, dlatego zabraliśmy stanowczy głos w sprawie kolejnej awarii kolektora w stołecznej oczyszczalni ścieków „Czajka”.

Kolejny wyciek do Wisły sprawia, że uświadamiamy sobie, jak ważne są rzeki dla naszego życia i zdrowia. Problem w tym, że zatruwana jest nie tylko Wisła, ale rzeki w całej Polsce. Brakuje sprawnych systemów reagowania, brakuje kontroli oczyszczalni, brakuje kar za zanieczyszczanie rzek, wreszcie brakuje polityków, którzy zajęliby się problemem systemowo.

„Nierozwodniona” dyrektywa

Pod koniec 2020 roku, między innymi dzięki działaniom WWF i organizowanej przez nas wielkiej akcji informacyjnej, Komisja Europejska ogłosiła, że Ramowa Dyrektywa Wodna nie zostanie zmieniona! To ogromny sukces ochrony przyrody, ponieważ właśnie te przepisy dają narzędzia do skutecznej ochrony ekosystemów słodkowodnych. Dzięki decyzji Komisji Europejskiej wdrażanie celów RDW musi zostać przyspieszone, a państwa członkowskie muszą podjąć zdecydowane działania, aby doprowadzić rzeki i mokradła do dobrego stanu.

Projekty, konsultacje, uwagi, rady

Złożyliśmy projekt LIFE na temat systemowego zarządzania obszarem Dolnej Wisły.

Złożyliśmy uwagi do do planu zagospodarowania gmin Czyże i Narew ws. budowy kopalni torfu.

Złożyliśmy uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymiarów i okresów ochronnych organizmów morskich poławianych przy wykonywaniu rybołówstwa rekreacyjnego oraz szczegółowego sposobu i warunków wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego.

Uczestniczymy w grupie roboczej „Woda we wschodniej Wielkopolsce” wraz z innymi NGO, m.in RTON, oraz naukowcami i samorządami.

Współpracowaliśmy jako eksperci z Fundacją Dzielnica Wisła przy filmie edukacyjnym “Odźyj rzeko” oraz organizowanym przez nich spotkaniu edukacyjnym dla mieszkańców Warszawy na temat rzek i suszy.

Zorganizowaliśmy coroczne spotkanie grupy ekspertów ds. reintrodukcji jesiota ostronosego HELCOM, na temat sytuacji jesiota w basenie Morza Bałtyckiego.

Wraz z Instytutem Rybactwa Śródlądowego i Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydaliśmy polskie tłumaczenie Planu działań ochronnych HELCOM dla jesiota ostronosego.

Wraz z Instytutem Rybactwa Śródlądowego wypuściliśmy do Odry i Drwęcy ok 25 000 małych jesiotów ostronosych.

Wraz z samorządowcami ze Związku Miast i Gmin Dorzecza Parsęty, Polskim Związkiem Wędkarskim, Wodami Polskimi i lokalnymi aktywistami odtworzyliśmy tarliska dla ryb łososiowatych na 4 rzekach: Mierzawie, Chodelce, Liśnicy i Kurówce.

Jako eksperci wzięliśmy udział w konferencji skierowanej do samorządowców, organizowanej przez Burmistrza Wąbrzeźna “Dbajmy o H2O rozmawiając o tym, jak samorzady mogą aktywnie działać na rzecz ochrony zasobów wodnych”.

Klimat, zrównoważony rozwój i polityka środowiskowa

Katastrofa klimatyczna, która zagraża nam wszystkim, jest do uniknięcia pod warunkiem, że podejmiemy wspólny wysiłek! Negatywne skutki zmiany klimatu w postaci anomalii pogodowych czy nasilenia klęsk żywiołowych są dziś odczuwalne na całym świecie. Zmiana klimatu to też jeden z najważniejszych czynników częstszego pojawiania się epidemii chorób i wirusów. Oto, co robimy w Fundacji WWF Polska, by chronić klimat i ludzi.

Rzecznictwo dla planety

Pod koniec roku, 12 grudnia, Unia Europejska przyjęła cel redukcji emisji na rok 2030 na poziomie 55% netto. Choć to plan niewystarczający, jest dla Polski wyraźnym sygnałem ostrzegawczym. Musimy zdecydowanie przyspieszyć dekarbonizację naszej gospodarki i ograniczanie emisji w poszczególnych jej sektorach. Polska jako jeden z największych emitentów gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej ma przed sobą postawione cywilizacyjne zadanie: zbudowanie gospodarki neutralnej klimatycznie najpóźniej do 2050 roku.

Żeby pomóc politykom odejść od pytania „czy jesteśmy w stanie podjąć się tego zadania?”, na rzecz pytania „jak to zrobić?”, Fundacja WWF Polska zrealizowała projekt „Zeroemisyjna Polska 2050”. W projekcie wzięło udział ponad 100 ekspertów z sektora publicznego, prywatnego i pozarządowego, a efektem ich rocznej pracy jest raport „Zeroemisyjna Polska 2050”. Został on podzielony na rozdziały reprezentujące cztery kluczowe sektory: energetykę, transport, budownictwo oraz rolnictwo i leśnictwo. 25 września 2020 roku Prezes Fundacji WWF Polska przedstawił raport w senacie na posiedzeniu Komisji Nadzwyczajnej do spraw Klimatu. Dodatkowo, z okazji Dnia Niepodległości opublikowaliśmy materiał z rekomendacjami dla decydentów, które pomogą Polsce osiągnąć w 2050 roku Klimatyczny Dzień Niepodległości.

Sprawiedliwa transformacja regionów górniczych

Największym wyzwaniem, jakie stoi na drodze Polski do osiągnięcia neutralności klimatycznej w 2050 roku, jest odejście od spalania paliw kopalnych. Żeby zatroszczyć się o regiony, dla których zerwanie z węglem okaże się najbardziej dotkliwe, Fundacja WWF Polska angażuje się w europejski projekt RegionsBeyondCoal, mający na celu Sprawiedliwą Transformację Regionów Węglowych. Mianem „sprawiedliwej transformacji” określa się proces odejścia od szkodliwych dla ludzkości i klimatu technologii, mając na uwadze dobro lokalnych społeczności i ochronę pracowników. W czerwcu 2020 roku Fundacja WWF Polska jako jedna z kilkudziesięciu organizacji pozarządowych podpisała list otwarty do Prezesa Rady Ministrów Mateusza Morawieckiego, domagając się, by – wzorem pozostałych krajów UE – polski rząd wyznaczył datę odejścia od paliw kopalnych w energetyce i gospodarce oraz by zadeklarował wdrożenie neutralności klimatycznej. Niestety, wskazana przez rząd data, 2049 rok, jest nie do zaakceptowania z punktu widzenia nauki. Musimy działać szybciej!

Samorządy siłą napędową dekarbonizacji

O pilnej potrzebie dekarbonizacji unijnych gospodarek rozmawialiśmy m.in. na zorganizowanej we wrześniu 2020 roku przez Fundację WWF Polska i miasto Bytom konferencji „Trzecie Forum Burmistrzów Gmin Węglowych”. W dyskusji wzięli udział nie tylko burmistrzowie, ale też przedstawiciele Komisji Europejskiej (prof. Jerzy Buzek i zastępca dyrektora generalnego ds. polityki regionalnej i miejskiej w Komisji Europejskiej, Normund Poppens) oraz organizacje pozarządowe.

Oprócz zorganizowania platformy do wymiany wiedzy i doświadczeń związanych z odchodzeniem od węgla, Fundacja WWF Polska diagnozuje sytuację Śląska. Obalamy funkcjonujące na temat górnictwa mity i wypracowujemy jak najskuteczniejsze rozwiązania. W tym celu opublikowaliśmy raporty – „Fundusz Sprawiedliwej Transformacji i Terytorialne Plany Transformacji – pytania i odpowiedzi”, „Od restrukturyzacji do trwałego rozwoju – przypadek Górnego Śląska”, „Kierunki Terytorialnego Planu Sprawiedliwej Transformacji i rozwoju dla województwa śląskiego”.

Ponieważ węgiel to nie tylko Śląsk – w ramach wsparcia samorządów udało nam się przekazać również nasze rekomendacje do Konińskiego Budżetu Obywatelskiego w ramach wsparcia sprawiedliwej transformacji w Wielkopolsce Wschodniej. Dodatkowo, we współpracy z Fundacją InStrat, WWF Polska przygotowało raport „Sprawiedliwa Transformacja w Wielkopolsce Wschodniej”.

OZE, Magazyny energii i efektywność energetyczna

Dla naszej bezpiecznej przyszłości konieczne jest rozpowszechnienie odnawialnych źródeł energii, które zastąpią paliwa kopalne. W celu wspierania odpowiedzialnych klimatycznie postaw w zakresie pozyskiwania i wykorzystywania energii w domach włączyliśmy się w projekt Dolnośląskiej Fundacji Ekorozwoju „Kalkulator EkoDom”. Podpowiada on, jak chronić klimat i oszczędzać pieniądze na poziomie naszego budynku mieszkalnego przy użyciu nowoczesnych technologii, termomodernizacji i odnawialnych źródeł energii (OZE).

Wydaliśmy też raport o magazynowaniu energii, w którym przyjrzelśmy się wdrożonym i rozwijanym technologiom mogącym pomóc Polsce i światu w budowie neutralnego klimatycznie miksu energetycznego opartego o OZE. Raport w sposób szczegółowy przedstawia kilkanaście technologii magazynowania energii. Więcej o magazynowaniu energii można przeczytać też w naszym cyklu na portalu Wysokie Napięcie.

Biznes na rzecz klimatu

Walka ze zmianą klimatu i ochrona dzikiej przyrody powinna stać się priorytetem nie tylko dla polityków, ale i dla biznesu. Jedną z firm, która wzięła troskę o przyszłość kolejnych pokoleń na poważnie, jest Grupa VELUX. Firma podjęła ambitne zobowiązanie – nie tylko zneutralizuje swój obecny ślad węglowy, lecz także całą emisję dwutlenku węgla od rozpoczęcia działalności niemal 80 lat temu! W tym nowatorskim podejściu do odpowiedzialności za stan środowiska firmę wspiera Fundacja WWF Polska. Dzięki wspólnym projektom ochrony lasów chcemy zniwelować historyczny ślad węglowy VELUX, zachowując bezcenne w skali światowej ekosystemy.

Chcemy, żeby firm podejmujących ambitne działania na rzecz klimatu było jak najwięcej. Tylko w 2020 roku zorganizowaliśmy 65 spotkań dialogowych z 36 firmami w celu podjęcia współpracy strategicznej.

Zrównoważony rozwój

Obecny model konsumpcji „użyj raz i wyrzuć” jest nie do utrzymania. Oznacza rosnącą górę odpadów, większą emisję gazów cieplarnianych i szybkie wyczerpywanie zasobów planety. To zagrożenie dla nas ludzi, ale także całej naszej planety. Musimy działać mądrzej...

Ograniczone środki

Pandemia pokazała jak bardzo jesteśmy uzależnieni od „jednorazowych” tworzyw sztucznych. Każdy miesiąc jej trwania to 89 milionów zużytych maseczek i 76 milionów rękawiczek na świecie. 2020 rok przyniósł wzrost rynku opakowań z tworzyw sztucznych i rosnącą górę odpadów. Na przestrzeni ostatnich 65 lat produkcja plastiku na świecie wzrosła z 2 milionów do 348 milionów ton rocznie, z czego aż 40% to opakowania. Co zrobić? Tak jak przyroda funkcjonuje w zamkniętym cyklu obiegu wody, tlenu, fosforu czy azotu, tak my, ludzie, musimy przestawić się na gospodarkę obiegu zamkniętego.

To model w którym wartość surowców, materiałów i gotowych produktów jest zachowana tak długo, jak to możliwe, przy jednoczesnej minimalizacji odpadów. Z kolei surowce w powstałych odpadach są używane ponownie. Piszemy o tym na naszej stronie internetowej: <https://www.wwf.pl/ekonsumpcja>.

Zależność między nadmierną i niewłaściwą konsumpcją, a degradacją topniejących zasobów Ziemi pokazaliśmy w kampanii Ograniczone Środki.

Dieta cud

Na świecie jest nas, ludzi, już niemal 8 miliardów. Do końca stulecia przybędą prawdopodobnie kolejne trzy. Wykarmienie takiej liczby osób to dla planety olbrzymie wyzwanie. Produkcja żywności to pierwszy i najważniejszy czynnik wymierania zwierząt i roślin, bo wiąże się wylesianiem i przekształcaniem naturalnych ekosystemów pod plantacje i hodowle. Co musimy zrobić? Ograniczyć spożywanie mięsa i jeść więcej warzyw i owoców, jeść produkty lokalne nie marnować jedzenia, a produkty, które mają szczególnie duży wpływ na wylesianie kupować z certyfikatami. W 2019 roku zainicjowaliśmy Polską Koalicję ds. Zrównoważonego Oleju Palmowego (PKZOP), która stworzyła bazę wiedzy z pytaniami i odpowiedziami na temat samego oleju palmowego, jego certyfikacji oraz kwestii zdrowotnych. Dzięki przeprowadzonym badaniom, opisanym w Raporcie z badania poziomu certyfikowanego oleju palmowego w Polsce, koalicja przeprowadziła serię szkoleń dla przetwórców, producentów i dostawców oleju palmowego z certyfikacji oleju palmowego.

By wyeliminować z europejskiego rynku produkty przyczyniające się do globalnego wylesiania wzięliśmy udział w kampanii #Together4Forests. Włączyło się w nią 150 organizacji w całej UE, którym udało się uzyskać ponad milion głosów poparcia. Dzięki temu odbyły się największe w historii Komisji Europejskiej konsultacje publiczne dotyczące tematu środowiskowego.

Moda na... odpowiedzialność

Pandemia dotknęła wiele branż gospodarki, jedną z tych które ucierpiały najbardziej jest branża tekstylna. Modelu, w którym nowa kolekcja ubrań pojawia się co 3 tygodnie, nie da się utrzymać w czasie zamrażania i odmrażania gospodarki. Problem w tym, że już przed pandemią olbrzymia ilość produkowanych ubrań była ogromnym obciążeniem dla środowiska, a branża tekstylna drugim największym trucicielem po branży petrochemicznej. Co sekundę na wysypisko trafia wywrotka tekstyliów, każdego roku tracimy też 500 miliardów dolarów nie przetwarzając zużytych tekstyliów. Póki co udaje nam się przetworzyć i ponownie wykorzystać tylko 1% z nich! Krokiem do zmiany na lepsze jest List Otwarty, który Fundacja WWF podpisała z czołowymi firmami i markami modowymi oraz organizacjami pozarządowymi. Wśród postulatów znajduje się między innymi nawoływanie do utrzymania i wzmocnienia zobowiązań korporacyjnych w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Śmieci same się nie wyniosą

Na podstawie przeprowadzonych wywiadów i warsztatów z przedstawicielami gmin wiejskich, wiejsko-miejskich oraz miejskich, zmapowano największe wyzwania, z jakimi zmagają się gminy w zakresie gospodarki odpadami. Jak poradzić sobie z rosnącą masą bioodpadów, z niską jakością selektywnej zbiórki w zabudowie wielorodzinnej czy ze spalaniem odpadów w domach? Jak rozwiązać problem wciąż wzrastających kosztów zagospodarowania odpadów? Jak wybrać optymalny sposób nakładania na mieszkańców opłat za ich odbiór i przetwarzanie? Odpowiedź na te i inne pytania, wraz z najlepszymi praktykami rynkowymi, można znaleźć w przygotowanym przez WWF i Deloitte poradniku dla gmin. Jest to pierwsze opracowanie tego typu na polskim rynku, które przedstawia i analizuje z różnych perspektyw gminny system zagospodarowania odpadów. Zostało ono zaprezentowane jako materiał dla komisji senackich i sejmowych w polskim parlamencie, a na jego podstawie pojawiły się publikacje w portalach branżowych (Portal Samorządowy) oraz w prasie ogólnopolskiej (np. Dziennik Rzeczpospolita).

Wspólnie z European Environmental Bureau, Fundacją Społecznej Edukacji Ekologicznej, Instytutem Gospodarki o Obiegu Zamkniętym, Polskim Stowarzyszeniem Zero Waste, Polskim Związkiem Przetwórców Tworzyw Sztucznych, Reloop Platform i Stowarzyszeniem Polski Recykling

opracowaliśmy stanowisko w sprawie systemu kaucyjnego w Polsce, przesłaliśmy je do Ministra Klimatu i podjęliśmy działania komunikacyjne.

Przedstawiciel Fundacji WWF Polska został powołany do Zespołu doradczego do spraw systemowych rozwiązań w zakresie gospodarki odpadami przy Ministerstwie Klimatu i bierze aktywny udział w pracach Zespołu.

Od początku jego istnienia bierzemy udział w pracach Polskiego Paktu Plastikowego - międzysektorowego partnerstwa połączonego wspólną wizją gospodarki obiegu zamkniętego dla opakowań z tworzyw sztucznych.

Gatunki i ekosystemy Morza Bałtyckiego

Bałtyckie plaże przeżywają w ostatnich latach niespotykane obłężenie. Z powodu pandemii, która zamknęła nas w kraju, przypomnieliśmy sobie, jak piękne jest polskie wybrzeże. Jak ten niespotykany czas wpłynął na środowisko morskie?

Gatunki morskie i ochrona ich siedlisk

Błękitni w akcji mimo pandemii

Przechadzając się brzegiem morza, niezależnie od tego, czy jesteś w Piaskach, Mielnie czy Międzyzdrojach, mogłeś spotkać osoby w błękitnym ubraniu, które uważnie wpatrują się w Bałtyk. To właśnie wolontariusze Błękitnego Patrolu WWF, którzy są oczami i uszami Fundacji WWF na Pomorzu. W zeszłym roku świętowaliśmy 10. rocznicę utworzenia tej formacji oraz pierwszego, inauguracyjnego patrolu plaży.

Od 1 stycznia 2010 r., niezależnie od sytuacji, nasi wolontariusze poświęcają swój wolny czas i angażują się w pomoc ptakom i ssakom morskim.

I choć z powodu pandemii nie udało nam się świętować jubileuszu tak, jak to zaplanowaliśmy, rekordowy foczny sezon wynagrodził wolontariuszom brak hucznych obchodów.

Błękitny Patrol WWF pomógł w okresie styczeń 2020 – czerwiec 2021 ponad 99 szczeniętom oddzielonym od matek a 63 foczki szczęśliwie wróciły do Morza Bałtyckiego.

Ptaki wybrzeża

Oprócz ssaków, intensywnie opiekujemy się morskimi ptakami. Szczególnie siewczką obrożną, której populacja w Polsce maleje z każdym rokiem. Wierzymy, że dzięki naszym działaniom uda się zatrzymać ten gatunek lęgowy na polskich plażach. Razem z Grupą Badawczą Ptaków Wodnych KULING, zakładamy specjalne kosze, chroniące gniazda. W podsumowanym okresie było ich aż 79! Doświadczenie pokazało, że to bardzo skuteczna ochrona gniazda. Oczko siatki jest tak dobrane, by nie sprawiało kłopotu ptasim rodzicom w przechodzeniu przez nie. Uniemożliwia za to wejście do środka lisom, norkom czy ptakom krukowatym. Dodatkowo, teren gniazd, w najbardziej obleganych turystycznie miejscach, jest czasowo ogradzany, tak aby turyści nie niepokoiili wysiadujących jaja siewczek, a samo miejsce jest monitorowane.

A co z rybami?

Dzięki pracy ekspertów Fundacji WWF, którzy co roku przedstawiają radzie unijnych ministrów do spraw rybołówstwa (AGRIFISH) rekomendacje, udało się ustanowić zadowalające limity połowowe

dla Bałtyku na cały 2021 rok! Osiem na dziesięć bałtyckich Całkowitych Dopuszczalnych Połowów jest zgodnych z doradztwem naukowym.

W ramach międzynarodowego projektu Fish Forward prowadziliśmy działania mające na celu to, by konsumenci i sektor biznesowy w Europie poprzez odpowiedzialne wybory produktów rybnych i owoców morza pochodzących ze zrównoważonych połowów, zapewniali aktywny wkład w zachowanie różnorodności biologicznej mórz i oceanów, odpowiedni poziom życia ludziom w krajach rozwijających się oraz przyczyniali się do łagodzenia zmiany klimatu, a decydenci i politycy zarządzali rybołówstwem w sposób zrównoważony. W tym celu prowadziliśmy kampanię komunikacyjną obejmującą liczne działania od stałego kontaktu z mediami, przez kampanię OOH i online, kampanię radiową po organizowanie eventów - w czasach pandemii – w wersji online. Prowadziliśmy też liczne działania w zakresie rzecznictwa (m.in. promocja raportów merytorycznych, spotkania z przedstawicielami ministerstw, kontakt z europarlamentarzystami) i nastawione na współpracę z biznesem (w efekcie, których zawarliśmy pierwsze partnerstwa transformacyjne). Systematycznie aktualizowaliśmy naszą stronę ryby.wwf.pl, na której opublikowany jest Poradnik Rybny WWF, dzięki któremu można dokonywać odpowiedzialnych zakupów ryb i owoców morza.

Aby szerzyć informacje na temat ochrony mórz, oceanów i ich mieszkańców, zorganizowaliśmy komunikacyjny Tydzień Oceanów z WWF. W związku z pandemią odbył się on w 100% online. Przygotowaliśmy cały tydzień webinarów, spotkań z ludźmi morza i warsztatów poświęconych oceanom. Mówiliśmy m.in. o problemie plastiku w oceanie, rafach koralowych, wpływie rybołówstwa na ekosystemy morskie, a nawet o broni chemicznej, która spoczywa na dnie Bałtyku. Święto Oceanów zakończył koncert online Skubasa, Natalii Przybysz i Natalii Grosiak z Mikromusic.

Dzięki naszej międzynarodowej kampanii poświęconej sieciom widmo, międzynarodowa petycja #StopPlasticPollution przekroczyła liczbę 2 000 000 podpisów. Wzywamy w niej państwa członkowskie ONZ do natychmiastowego rozpoczęcia prac w sprawie traktatu dotyczącego zanieczyszczenia tworzywami sztucznymi.

W marcu 2021 r. naszą największą coroczną kampanię „Godzina dla Ziemi WWF” zorganizowaliśmy wokół tematu ochrony Morza Bałtyckiego. Przygotowaliśmy petycję do premiera z apelem o objęcie przez Polskę przywództwa na arenie międzynarodowej w kwestii prac nad przywróceniem dobrego stanu ekosystemu Morza Bałtyckiego. Przedstawiliśmy w niej rekomendacje w 4 obszarach: eutrofizacja, brak zrównoważonego rybołówstwa, sieci widmo oraz brak funkcjonalnych morskich obszarów chronionych. Petycję podpisało ponad 50 000 Polek i Polaków. W ramach kampanii przeprowadziliśmy wiele działań w zakresie rzecznictwa i komunikacji. Wystaliśmy ponad 280 pism do ministerstw i samorządów oraz odbyliśmy spotkania robocze z instytucjami ministerialnymi m.in. z Departamentem Rybołówstwa MRiRW. Nasze publikacje w mediach były widziane w sumie prawie 20 000 000 razy, a działania objęły m.in. wyświetlanie specjalnie przygotowanych wizualizacji na ścianie Pałacu Kultury i Nauki. Do symbolicznego zgaszenia świateł w ramach „Godziny dla Bałtyku” przyłączyły się dziesiątki instytucji w tym Kancelaria Prezydenta RP, przedstawiciele biznesu oraz tysiące Polek i Polaków.

Gatunki i ekosystemy zagraniczne oraz wsparcie sieci WWF

Dzika przyroda potrzebuje pomocy nie tylko w Polsce. Jako fundacja włączamy się również w ochronę cennych gatunków na całym świecie. Ochrona słoni, tygrysów, pantery śnieżnej czy suhaka jest możliwa. Wspólnie pomogliśmy także Australii, która musiała zmierzyć się z ogromnymi pożarami.

Pręgowane szczęście

Tygrys to największy a zarazem najbardziej zagrożony wyginięciem dziki kot żyjący na Ziemi. WWF uczestniczy w programie „Double the Tigers”, w skrócie Tx2, który ma na celu podwojenie liczby tygrysów na świecie do 2022 roku. Fundacja WWF Polska wspiera projekt Tx2 w Mjanmie i Malezji.

W związku z nadchodzącym Rokiem Tygrysa (2022) braliśmy udział w planowaniu międzynarodowych działań, które będą podejmowane na poziomie komunikacji społecznej, rzeczniczym i współpracy z biznesem, by nagłośnić potrzebę ochrony dziko żyjących tygrysów.

Populacja wolnożyjących tygrysów jest zagrożona także przez powstające wciąż tygrysie farmy, skąd kocięta są nielegalnie sprzedawane na cały świat. Dlatego we wrześniu uruchomiliśmy zbiórkę celową na zwalczanie nielegalnego handlu dziką przyrodą.

Zwracamy też uwagę na hodowle tygrysów w Europie. Opracowaliśmy więc w języku polskim i wystaliśmy do Ministra Klimatu i Środowiska Raport WWF i TRAFFIC: „Porażka systemu. Hodowle tygrysów w Unii Europejskiej i ich rola w międzynarodowym handlu”.

Realizowaliśmy liczne działania komunikacyjne i fundraisingowe mające na celu zwrócenie uwagi Polek i Polaków na trudną sytuację tygrysów, jako gatunku zagrożonego wyginięciem i pilną potrzebę ich ochrony. Szczególne działania podejmowaliśmy przy okazji Światowego Dnia Tygrysa.

Dzięki naszemu wsparciu, nasi lokalni partnerzy, we współpracy z lokalną ludnością, są w stanie zapewnić działania patroli antyktusowniczych - przeczesujących kluczowe obszary, usuwających sidła i raportujących do odpowiednich władz o napotkanych śladach działalności kłusowniczej. Prowadzą też monitoring gatunku z wykorzystaniem m.in. fotopułapek - lepsza wiedza na temat stanu populacji pomaga zapewnić lepszą ochronę.

W kompleksie leśnym Belum-Temengor w Malezji, finansujemy patrole antyktusownicze, złożone z przedstawicieli rdzennej ludności Orang Asli. W latach 2014-2020 patrole antyktusownicze w Malezji usunęły 1310 sideł i przeszły 36 355 km. Handel dziką przyrodą, czyli kłusownictwo, polowania i poławianie żywych zwierząt to drugi, po utracie naturalnych siedlisk, najważniejszy powód, dla którego tracimy kolejne gatunki zwierząt.

Kto nie chroni, ten trąba!

Słoniom indyjskim zostało jedynie 15% ich pierwotnych terenów do życia. Przez ostatnie 120 lat ich populacja zmniejszyła się o połowę. W ramach naszych działań na rzecz słońi wsparliśmy finansowo program ochrony kompleksu przyrodniczego Dawna Tenasserim, który jest jedną z największych i najważniejszych ostoi różnorodności biologicznej w rejonie Azji Południowo-Wschodniej. Nasze środki pomagają chronić ten wyjątkowy obszar oraz zwierzęta go zamieszkujące. Dzięki obrotom z nadajnikami GPS i fotopułapkami zbieramy informacje o słońiach oraz pozostałych gatunkach, dzięki czemu możemy je efektywniej chronić. Budowa sztucznych lizawek pomaga ograniczyć konflikt na linii człowiek - słoń indyjski. Od marca 2021 r. zmienił się klasyfikacja gatunkowa słońi afrykańskich, a w konsekwencji wszystkie słońie są już zagrożone wyginięciem. Przygotowaliśmy na ten temat intensywną komunikację online i do mediów.

Śnieżny duch

Tego najpotężniejszego drapieżnika z Ałtaju zostało już tylko około 4 tysięcy osobników. Pantera śnieżna, zwana też irbisem należy do najbardziej tajemniczych i nieuchwytnych dzikich kotów. Do jej ochrony angażujemy lokalnych pasterzy i młodzież. Dzięki naszemu wsparciu dzieci z mongolskich ekoklubów uczyły się o tym gatunku i sposobach ograniczania konfliktu z człowiekiem, a także brały

udział w zakładaniu i zbieraniu danych z fotopułapek. Z okazji Dnia Pantery Śnieżnej, wywiadu dla nas udzielił ambasador gatunku - Andrzej Bargiel, pojawił się także materiał o panterze w National Geographic Polska (wersja online). W 2021 r. zakończyliśmy pierwsze narodowe liczenie panter śnieżnych w Mongolii. Badanie pozwoliło oszacować mongolską populację irbisa na ok. 953 osobniki.

Nowi podopieczni

Również w 2021 r. wzięliśmy pod opiekę kolejny gatunek zagraniczny - występujący endemicznie podgatunek suhaka mongolskiego. Są to jedne z najbardziej zagrożonych wyginięciem zwierząt kopytnych na świecie. Dzięki specjalnemu ogradzaniu naturalnych źródeł, z udziałem dzieci z ekoklubów, udaje się ograniczyć konflikt o zasoby wody i pożywienia pomiędzy suhakami mongolskimi a zwierzętami gospodarskimi. To działania, które przyczyniły się do zwiększenia populacji suhaka mongolskiego z 3000 osobników w 2014 r. do prawie 8500 osobników na koniec listopada 2020 r.

W 2021 zainicjowaliśmy nową współpracę z WWF Rosja mającą na celu ochronę lamparta perskiego w Turkmenistanie. Ten charyzmatyczny gatunek wymaga ochrony oraz zmapowania ewentualnych przyczyn zagrożeń. Wspólnie z WWF Rosja i lokalnymi partnerami chcemy m.in. wzmocnić monitoring populacji, poprzez zainstalowanie fotopułapek i regularne zbieranie i analizowanie materiałów.

Prowadziliśmy również intensywne przygotowania do realizacji projektu „Reintrodukcja żubra na Ukrainie”. W ramach projektu planowane jest stworzenie nowej populacji żubra na Ukrainie w czarnobylskiej strefie wykluczenia. Żubry będą odłowione w Polsce. W projekt zaangażowani są liczni partnerzy z Polski i Ukrainy. Podczas przygotowań zbieraliśmy partnerów, mapowaliśmy interesariuszy, planowaliśmy działania terenowe i komunikacyjne.

By zwiększyć skuteczność naszych działań jesteśmy też członkiem Rady Programowej Współpracy Rozwojowej przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz aktywnie działamy w Grupie Zagranica. To federacja kilkudziesięciu polskich organizacji pozarządowych, zaangażowanych we współpracę rozwojową i edukację globalną.

Pałący problem

W największych w historii Australii pożarach buszu ucierpiało według szacunków WWF Australia trzy miliardy zwierząt. Ogień strawił wielkie połacie cennych przyrodniczo obszarów. Walka nie tylko z pożarem, ale także z jego skutkami to ogromne koszty. Przekazaliśmy WWF Australia ponad 100 tysięcy dolarów australijskich (AUD) na program walki z pożarami (100 tysięcy AUD ze środków własnych + 20 tys. PLN z akcji #BiegamDobrze dla Australii). Przekazane fundusze wspomogły realizację planu odpowiedzi na kryzys związany z australijskimi pożarami.

Edukacja i komunikacja

Młodzi zmieniają świat!

Coraz więcej sił inwestujemy we współpracę z młodymi i dla młodych. To młode pokolenie będzie najdotkliwiej odczuwało skutki dewastacji środowiska. Młodzi też często widzą wyraźniej to, co umyka uwadze starszych pokoleń. Martwią się o klimat, wyczerpujące się zasoby naturalne planety i wymierające gatunki roślin i zwierząt.

Działamy zatem już od przedszkola. Zostaliśmy patronem 1 edycji projektu „Ekokulturalne przedszkole”, dzięki partnerstwu z czasopismem „Blżej Przedszkola”. Na stronie pisma i w jego

papierowych wydaniach znalazły się nasze artykuły o tym, jak prowadzić edukację ekologiczną i klimatyczną już wśród cztero- i pięciolatków. Setki nauczycielek i nauczycieli przedszkolnych w całej Polsce korzysta z naszych inspiracji.

W działaniach edukacji WWF docieramy do placówek edukacyjnych w całej Polsce. Do pierwszej edycji Programu z Pandą, uruchomionej w styczniu 2021 roku, dołączyło ponad 600 nauczycielek i nauczycieli ze swoimi klasami i grupami z przedszkoli, szkół podstawowych oraz ponadpodstawowych. W niezapomnianą podróż edukacyjną zabierają uczniów trzy niedźwiedzie. Niedźwiedź polarny przybliży zagadnienia związane ze zmianą klimatu, niedźwiedź brunatny zaprasza do zgłębiania wiedzy o różnorodności biologicznej i sieciach powiązań w przyrodzie, a panda wielka zachęca do wdrożenia ponad 60 pomysłów na ekozmiany w placówkach, dzięki którym mogą działać w bardziej zrównoważony sposób!

Opublikowaliśmy młodzieżową wersję „Living Planet Report. Przewodnik dla młodzieży”, gdzie powiązania między zmianą klimatu a utratą bioróżnorodności biologicznej są przedstawione w przystępnych, kolorowych infografikach. Przygotowaliśmy także towarzyszące raportowi „Living Planet Report 2020. Materiały dla nauczycieli”, rozszerzone o specjalnie opracowany dodatkowy scenariusz omawiający związek pomiędzy pandemią COVID-19 a eksploatacją dzikiej przyrody.

To, z czego jesteśmy naprawdę dumni, to rozpoczęcie partnerstwa z ZHP! To największa organizacja wychowująca dzieci i młodzież w Polsce. Nasze nowe 3-letnie partnerstwo edukacyjne rozpoczęliśmy, wspierając wysiłki harcererek i harcerzy w nowej propozycji programowej ZHP EkoDrużyna i EkoGromada, do której dołączyło 257 zespołów! Połączyliśmy siły w ramach akcji „Czuwam dla Ziemi”, a także zaadaptowaliśmy 5 publikacji z programu środowiskowego Earth Tribe, umożliwiającego zdobywanie odznak Tide Turners Plastic i Champions for Nature (czyli dawnej Panda Badge). Razem z ZHP planujemy jeszcze wiele innych działań, a wszystko to po to, żeby wspólnie działać dla dobra naszej planety!

Edukacja klimatyczna jest niezbędnym elementem na każdym etapie szkolnictwa. W związku z tym aktywnie wspieramy działania Młodzieżowego Strajku Klimatycznego oraz prowadzimy własne działania edukacyjne. Współorganizowaliśmy kampanię „Tak dla edukacji klimatycznej!”, dzięki której zebraliśmy i przekazaliśmy Ministrowi Edukacji Narodowej ponad 62000 podpisów! Wspólnie z Siecią Organizacji Społecznych z kolei opracowaliśmy zestaw ponad 60 pomysłów i rekomendacji, jak wdrożyć edukację klimatyczną z poziomu władz centralnych, samorządowych, dyrekcji szkół, nauczycielek i nauczycieli, uczniów i uczennic, a także rodziców oraz opinii publicznej – znaleźć je można w publikacji „Edukacja klimatyczna potrzebna od zaraz”.

Działamy także w partnerstwach, by zwiększyć zainteresowanie tematami ochrony klimatu i środowiska wśród młodzieży i w społecznościach lokalnych. W ramach olimpiady społecznej „Zwolnieni z Teorii” w roku szkolnym 2020/2021 32 zespoły skorzystały z mentoringu i wsparcia merytorycznego WWF w projektach o profilu ekologicznym. Podobnie wsparliśmy naszą wiedzę i doświadczeniem ponad 30 organizacji i aktywistów ze społeczności lokalnych w ramach ścieżki mikrograntowej „Działaj Lokalnie i Ekologicznie” z programu „Działaj Lokalnie” Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności, realizowanego przez Akademię Rozwoju Filantropii w Polsce. Zaangażowaliśmy się również w ekologiczno-obywatelski projekt „Dobre sąsiedztwo” w Gminie Wieniawa, organizowany przez Fundację ICAD. Młodzież z gminy Wieniawa wspólnie z lokalnymi władzami, szkołą i mieszkańcami zainicjowała szereg działań na rzecz ochrony środowiska we własnej miejscowości. W ramach projektu został opublikowany „Podręcznik dobrych praktyk”, gdzie każdy może sprawdzić, co warto zrobić dla ochrony przyrody wspólnie z sąsiadami w swojej miejscowości. To, co jest szczególnie bliskie naszemu sercu to działania na rzecz edukacji klimatycznej, która powinna być

powszechna, włączająca i dająca poczucie, że każdy z nas może mieć wpływ i budować presję społeczną na tych, którzy decydują o polityce środowiskowej. Wymiana wiedzy jest jedną z płaszczyzn aktywizmu ekologicznego, w który wg nas zaangażować się może każdy. To dlatego zostaliśmy partnerem projektu „Edukacja dla Klimatu”. Dzięki niemu w samym Krakowie i okolicach zostało przeprowadzonych już około 90 warsztatów, a to dopiero początek. Docelowo lekcje o klimacie dla młodzieży poprowadzi sama... młodzież. My pomożemy!

Oprócz tego, w ramach regularnie prowadzonej edukacji:

Nasi przedstawiciele działający w kilkunastu największych miastach zaprosili do bezpośredniej rozmowy o problemach przyrodniczych ponad 280 tys osób. Część z tych osób zdecydowała się nad wspierać finansowo.

Wyemitowaliśmy 3 ogólnopolskie kampanie telewizyjne przybliżające problem zagrożonych gatunków zwierząt w Polsce, takich jak np. rysie. Kampanie te zobaczyło pomiędzy 1.2-2.5 miliona osób.

Wysłaliśmy około 300 tys. magazynów edukacyjnych „Planeta Ziemia” do naszych darczyńców. Przekazaliśmy w nich aktualne informacje o wyzwaniach ekologicznych w Polsce i za granicą oraz o adresujących te problemy działaniach WWF.